

магйосница го прѣобърнѣла на куче и имѣ взела всичкото богатство. Дѣцата се расплакали, а кученцето ги утѣшавало, като имѣ казвало, че нѣма какво да се прави, освѣнѣ да останѣтъ въ гората и да се прѣхранватѣ съ ягоди.

Вѣ това врѣме запѣло едно птиче на дървото, което казвало:

„Не тѣжете, не плачете,
Но вземѣте, та сварѣте
Коренитѣ на туй цвѣте.
Отѣ чорбата щомѣ си пийне,
Кученцето ще си стане
Пакѣ човѣкѣ и вашѣ бащица;
А магйосницата стара
Буйна рѣка ще откара.“

Дафинка изровила корени отѣ аленото цвѣте и се върнѣли дома. Тамѣ тя сварила и дала на кученцето. Щомѣ то пийнѣло, веднага се обѣрнѣло на човѣкѣ. Вѣ това врѣме пѣтеле запѣлъ на двора и казалѣ, че магйосницата се удавила въ голѣмата рѣка.

Тогавѣ прѣобърнѣтия баща си прибралѣ имането и заживѣлъ честито съ своитѣ дѣца.

Малкия Петрѣ.

ѣ една недѣлна утринѣ, подирѣ божествената литургия, Петрѣ излѣзе съ татка си да се порасходѣтъ. Това бѣше прѣзѣ мѣсецѣ Априлий.

Врѣмето бѣше ясно и топло. Пѣпкитѣ на много дървеса бѣхѣ се распукали,